

Een opdracht als gezondene..

Dit jaar zijn we stap voor stap door de verschillende fases heen gegaan van de uittocht en de lijdensweek van Jesjoea die uitmondde in een overwinning in het dodenrijk en de opstanding op de 1ste dag van de week.

We stonden toen ook stil bij 'de kleine hemelvaart' die uitgebeeld is in de 1ste omertelling van de gerst.

Vandaag hebben we de 14de omer geteld op weg naar dag 50- sjavoet.

Sjavoet ligt dus nog 5 weken en 1 dag vóór ons en ook dit feest kreeg net zoals de uittocht uit Egypte een nieuwe lading: De Torah, gegeven op stenen tafelen met Sjavoet eeuwen eerder, kwam nog dichterbij voor een ieder die eerbiedig wil luisteren naar de Torah.

Hoe kwam de Wet dan dichterbij? De Torah werd op de tafel van het hart geschreven door de Heilige Geest!

En die uitstorting op alle vlees, want dát was nieuw, was mogelijk door het volbrachte werk van de Messias.

Ik ga daar nu niet op vooruit lopen- dat 2de opgaansfeest komt immers nog, maar het ziet er naar uit dat Jesjoea wel degelijk zijn discipelen aan het voorbereiden was op de verdieping van Sjavoet die zou gaan plaats vinden. Want die uitstorting van de Geest op alle vlees moest natuurlijk bekend gemaakt worden door prediking en het zich openstellen voor het ontvangen van de Geest.

Jesjoea zélf richtte zich vooral op het verbondsvolk Israël zelf op het grondgebied van het beloofde land, al maakte hij ook al uitstapjes naar het buitenland. Zo kwam Jesjoea in het gebied van Tyrus en Sidon (in het huidige Libanon). Als een Kanaänese vrouw daar om hem roept en de discipelen Hem daar op wijzen zegt Jesjoea in **Mattheüs 15:24** Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.

Als deze vrouw vasthoudend is zegt Jesjoea: Het is niet behoorlijk het brood van de kinderen te nemen en naar de hondjes te werpen. De vrouw *blijft* voor zichzelf en haar dochter op komen en pas dán komt Jesjoea haar tegemoet!

Hoe anders zouden wij daar mee omgaan als we de macht hadden om iemand te helpen! Je zou de reactie van Jesjoea bijna als zondige harteloosheid opvatten! Maar dat kan natuurlijk niet waar zijn.

Mijn verklaring is dat Jesjoea vast hield aan de missie die hem door de Vader was opgedragen: "ik doe niets anders dan de Vader me zegt te doen".

Maar het is tevens een voorbeeld dat de Hemelse Vader te verbidden is door aanhoudend smeken van een ziel in nood!

Ook aan zijn discipelen geeft Jesjoea in 1ste instantie de opdracht om zich te focussen op eigen volk: **Mattheüs 10:5,6** Deze twaalf zond Jesjoea uit en Hij gebod

hun: U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen *enkele* stad van de Samaritanen binnengaan, maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël.

Vlak aan het einde van Zijn bediening gaf Jesjoea echter een gewijzigde instructie aan de discipelen! **Johannes 10:16** Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder

Ik zeg wel eens: als je een olietanker van koers wil laten veranderen moet je ruim op tijd de bocht inzetten... En dat is wat hier mogelijk het geval is geweest. De discipelen, net zulke gewoontedieren als wij vaak zijn, moesten voorbereid worden op deze missie met een andere koers.

Om dat eens uit te diepen pakken we gewoon weer de draad op bij de 4 evangeliën ná de opstanding. Ook Handelingen 1 hoort bij deze periode. Dus nóg een laatste stap maken, in navolging van de gemaakte stappen met Pesach en het Feest van de ongezuurde broden in de aanloop naar het volgende opgaans feest: Sjavoeot.

We zullen zien dat Jesjoea de koerswijziging zoals we daar in Johannes 10 over lazen vast blijft houden. Na het volbrachte werk op Golgotha is het de hoogste tijd dat de nieuwe fase in het Heilsplan voor deze wereld immers in werking gaat treden want JHWH is een Elohiem van de volken.

Nu ging het moment komen dat via de eersteling Jesjoea, en via de eersteling Israël, het heil opnieuw uit ging naar de volken en overigens ook naar Israël in de verstrooiing!

Zo lezen we in **Mattheüs 28:16-20** En de elf discipelen zijn naar Galilea gegaan, naar de berg waar Jesjoea hen ontboden had. En toen zij Hem zagen, aanbaden zij Hem, maar sommigen twijfelden. En Jesjoea kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest*, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

*dit staat wel in de grondtekst maar zeker 3 belangrijke vertalingen dateren uit de tijd van het concilie van Nicea waar de drie-eenheidleer werd vast gesteld. In Handelingen 2:38; 8:16; 10:48; 19:15 en Romeinen 6:3 is de doopformulie: dopen in de Naam van

Jesjoea. Mogelijk dat er dus sprake is geweest van interpolatie en zou er moeten staan: *hen doped in Mijn naam*.

En in **Markus 16:9-20** lezen we.. vers 15 en 16: En Hij zei tegen hen: Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen. Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar wie niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden.

Lucas 24:44-49 geeft de koerswijziging als volgt weer.. vers 47-49 En in Zijn Naam moet onder alle volken bekering en vergeving van zonden gepredikt worden, te beginnen bij Jeruzalem. En u bent van deze dingen getuigen. En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden.

En **Johannes 20:19-22** Toen het nu avond was op die eerste dag van de week en de deuren van de *plaats* waar de discipelen bijeenwaren, uit vrees voor de Joden gesloten waren, kwam Jesjoea en Hij stond in *hun* midden en zei tegen hen: *Vrede zij u!* En nadat Hij dit gezegd had, liet Hij hun Zijn handen en Zijn zij zien. De discipelen dan verblijdden zich toen zij de Heere zagen. Jesjoea dan zei opnieuw tegen hen: *Vrede zij u!* Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u. En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij *op hen* en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest.

In **Johannes 21:17** lezen we alleen een spoor van 'de opdracht' als Jesjoea tegen Petrus zegt: *weidt mijn schapen*

Tenslotte **Handelingen 1** en speciaal daar uit **vers 8**: maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.

Wat zijn de kernwoorden in de slothoofdstukken van de 4 evangeliën en Handelingen 1?

Ga heen - predik - alle volken - doop - geest/kracht/belofte ontvangen

Ik ga vandaag in op de kernwoorden *ga heen* en *predik* en volgende week vrijdag bespreken we het kernwoord *doop* als Patrick gedoopt zal gaan worden bij leven en welzijn. Over geest/kracht/belofte ga ik het ook niet hebben omdat dit het thema is voor sjavoeot/pinksteren.

Dan nu de kernwoorden **Ga heen - predik**

Daar ligt een opdracht in..

Geldt die opdracht ook voor ons- uitgezonden zijn om goed nieuws te brengen aan de hele wereld?

Hoe voelt het voor jullie om uitgezonden te zijn in de wereld, op de plek waar je gesteld bent? Voelt het als een eer en een niet te weigeren opdracht?

Is het een 'ja graag' of een 'oké, dan het moet ook ja..'

Even een ander voorbeeld: Ik zal nooit vergeten dat ik net mijn rijbewijs had gehaald in Rotterdam en dat ik toen met de splinternieuwe nissan bluebird van mijn vader mijn jongste zus naar den Haag mocht brengen op zondag avond. **Mijn vader vertrouwde mij een missie toe** waarbij mijn moeder bleek wegtrok maar wat een bijzonder gevoel is dat als je dat vertrouwen krijgt. En de missie werd zonder ongelukken voltooid- iedereen blij, pa en ma in het bijzonder..

Stel je nou eens voor dat ik gedacht had: oh help.. ik heb nog maar net mijn rijbewijs en dan moet ik de snelweg op en de binnenstad van den haag in.. ik durf niet..ik moet eerst meer ervaring opdoen, ik wil nu het risico niet nemen.. Genoeg redenen om het aanbod te weigeren! Wat had ik dan een bijzondere ervaring gemist!

Nu terug naar de zendingsoopdracht: *maakt het je bang en voel je je schuldig dat je er in tekort zou schieten en ben je geneigd de opdracht regelmatig terug te geven met of zonder argumenten?*

Wie durft te erkennen dat je chronische schaamte hebt om het evangelie te delen ook al weet je dat de mogelijkheid daar voor is?

Aan het einde van deze dienst zullen we hiervoor bidden en je mag daarbij desnoods ook naar voren komen om nadrukkelijk uit te drukken dat je wil groeien in het doen van stappen in geloof. Ik ga dan de volgende tekst proclameren.

Romeinen 1:16 Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van de Messias, want het is een kracht van Elohiem tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en *ook* voor de Griek.

Dit is een krachtige proclamatie en een mooi voorbeeld van het feit dat de strijd in ons denken is.. ik kan het niet, ik weet niet wat ik moet zeggen, ze lachen me uit, ik heb geen theologie gestudeerd en waar we dus het Woord mogen uitspreken dat daar lijnrecht tegenover staat: Want ik schaam mij niet voor het Evangelie..

Maarrrr... Uitstappen in geloof is natuurlijk wat *anders* als tactloos doorschieten en te pas en te onpas je ei droppen.. Jesjoea zegt ook in **Mattheüs 10:16** Zie, Ik zend u als schapen te midden van de wolven; wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven.

Misschien is de beste houding- mits je vervuld bent: *go with the flow* (van de Ruach).. je krijgt in een ontmoeting met anderen een impuls maar als je vervolgens gaat nadenken en 'ja-maren' dan gaat het getuig moment ongebruikt voorbij.

Natuurlijk kan en moet je ook bidden om leiding- voorbeeld van mijn werk..

Staat dit alles niet mooi verwoord in **Kolossenzen 4:2-6** Houd sterk aan in het gebed, en wees daarin waakzaam met dankzegging. Bid meteen ook voor ons dat God voor ons de deur van

het Woord opent, om van het geheimenis van Christus te spreken, om welke oorzaak ik ook gebonden ben, opdat ik dit *geheimenis* mag openbaren zoals ik *erover* moet spreken. Wandel met wijsheid bij hen die buiten zijn, en buit de geschikte tijd uit. Laat uw woord altijd aangenaam zijn, met zout smakelijk gemaakt, opdat u weet hoe u iedereen moet antwoorden.

Goede instructies toch! Volgende week 3 getuigenissen hoe iemand met een ongelovige iets van het evangelie gedeeld heeft, oke?

Ga heen - predik - alle volken

We lazen al in Lucas 24:48 En in Zijn Naam moet onder alle volken bekering en vergeving van zonden gepredikt worden, te beginnen bij Jeruzalem. En u bent van deze dingen getuigen.

Het Hebreeuwse woord voor een vertegenwoordiger of boodschapper is **sjaloeach**. Iemand die wordt gestuurd Dat komt van het werkwoord zenden: **sjalach** De Griekse Equivalent is **apostello** Daar komt natuurlijk het woord apostel vandaan: iemand die gezonden is

De discipelen werden dus na de uitzending door Jesjoea de Apostelen

Nu weet je ook waar het woord **epistel** vandaan komt - een verzonden brief
Dat is natuurlijk ook een getuigenis van een getuige..

Jesjoea *zélf is* en *blijft* het beste voorbeeld van een gezondene! Daarmee is Jesjoea in feite ook een Apostel. Jesjoea is namelijk een gezondene door de Vader! **Johannes 5:30** Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor, oordeel Ik en Mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft.

Jesjoea voert het werk uit van de Vader op aarde als rechterarm.

Omgaan met Jesjoea is alsof je met God zelf te maken hebt. In dat licht kun je uitspraken als: 'ik en de Vader zijn een' en 'wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' beter plaatsen.

Belangrijke andere voorbeelden van gezondenen door de Vader zijn natuurlijk de profeten! We weten dat er helaas vaak heel slecht werd geluisterd naar de profeten.

Een opmerkelijk negatief voorbeeld hiervan staat in **Ezechiël 3:5-9** Want u wordt niet gezonden (sjaloeach) naar een volk met een onbegrijpelijke taal en een moeilijke spraak, *maar* naar het huis van Israël, niet naar veel volken met een onbegrijpelijke taal en een moeilijke spraak, van wie u de woorden niet kunt verstaan. Als Ik u naar hen gezonden zou hebben, zouden die geluisterd hebben! Maar het huis van Israël wil naar u niet luisteren, omdat zij naar Mij niet willen luisteren, want heel het huis van Israël heeft een hard voorhoofd en zij zijn hardleers. Zie, Ik zal uw gezicht even hard maken als hun gezicht, en uw voorhoofd even hard als hun voorhoofd. Uw voorhoofd zal Ik maken als diamant, harder dan steen. Wees niet bevreesd voor hen en wees niet ontsteld voor hun blik, want zij zijn een opstandig huis!

Lekker dan, voordat Ezechiël ging prediken werd hem dit al aangekondigd! Zo zie je maar dat het brengen van de boodschap belangrijk is; of men nu luistert of niet. Het moet ons dus niet verbazen als ook wij geen gehoor krijgen; en bovendien moeten we er ons niet door laten ontmoedigen.

In **2 Kronieken 17: 1-13** zien we juist weer een prachtig positief voorbeeld van een gezondenen uit naam van koning Josafat. Laten we dit met elkaar uit het Woord zelf lezen en ik zal hier en daar commentaar geven.

Nog vóór zijn lijden en sterven zond Jesjoea nota bene nog 70 *andere* discipelen uit lezen we in **Lucas 10:1-20** Hij ging zelf dus niet met zo op pad- zelfde situatie als geldend voor de apostelen na Zijn hemelvaart en voor ons.. (zie ook Mattheüs 10). (70 discipelen is overigens niet deelbaar op 2! Mogelijk wijst het symbolisch ook naar 'de 70 volkeren' die spoedig door de apostelen bereikt moesten gaan worden.)

Als ik dit lees wordt ik wel eens jaloers en vraag me bezorgd af of ik wel voldoende geloof heb.. u herkend dat vast wel.

Ik weet dat dergelijke krachtige werkingen wel beschreven worden op het zendingsveld maar het valt me dan wel op dat dit vaak tijd en plaats gebonden is. Maar dan blijft de vraag- is dat de manier waarop de Vader het beschikt heeft of heeft het te maken met gebrek aan inzet/geloof enz. Met andere woorden: de Vader zou wensen dat dit voortdurend overal zou plaatsvinden..?

Onderlinge gedachtenwisseling.. als had ik het geloof van een mosterdzaadje..; de 1 wordt geacht te wandelen in 1 talent, de ander in 5!; Vader belooft dat Hij je woorden zal geven te spreken (Matteush 10:19); je 'eigen deur' is de moeilijkste om te openen!

Kunnen we met elkaar concluderen dat het brengen van het goede nieuws nog steeds actueel is en dat we mogen bidden en vragen naar de weg om 'met kracht' het Woord te mogen uitdelen? Jazeker.

Zoals gezegd kan ons geloof opgebouwd worden met de volgende proclamatie:

Romeinen 1:16 Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van de Messias, want het is een kracht van Elohiem tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en *ook* voor de Griek.

1 Korinthe 4:20 Want het Koninkrijk van Elohiem bestaat niet in woorden, maar in kracht.

*Charlie Lengkeek,
Tesjoeva-gemeente*

